

DE DIERENPLAGER EN DE
DIERENVRIENDIN

DE DIEREN .SCHENKEN
LIEFDE VOOR WEDERLIEFDE

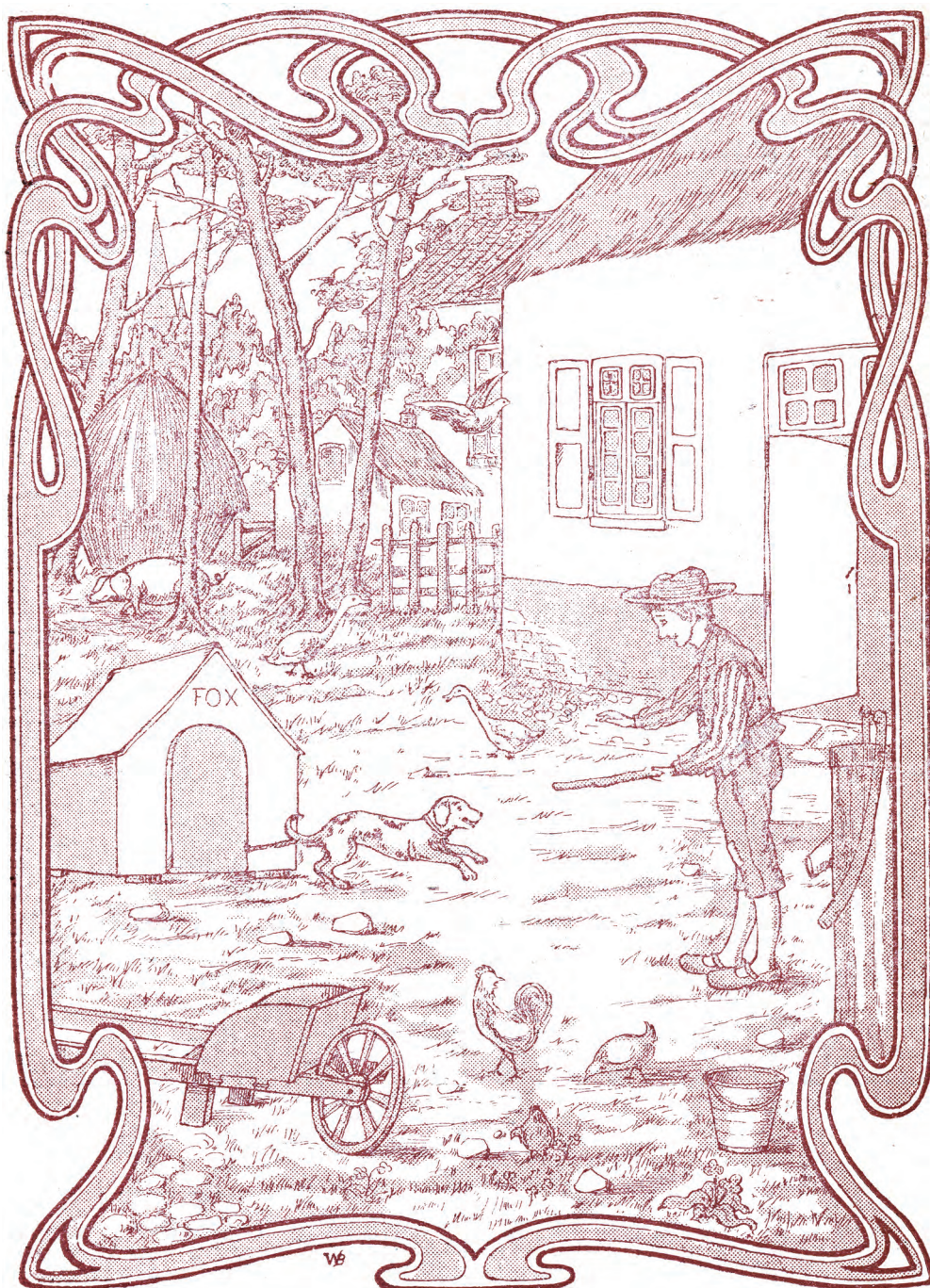

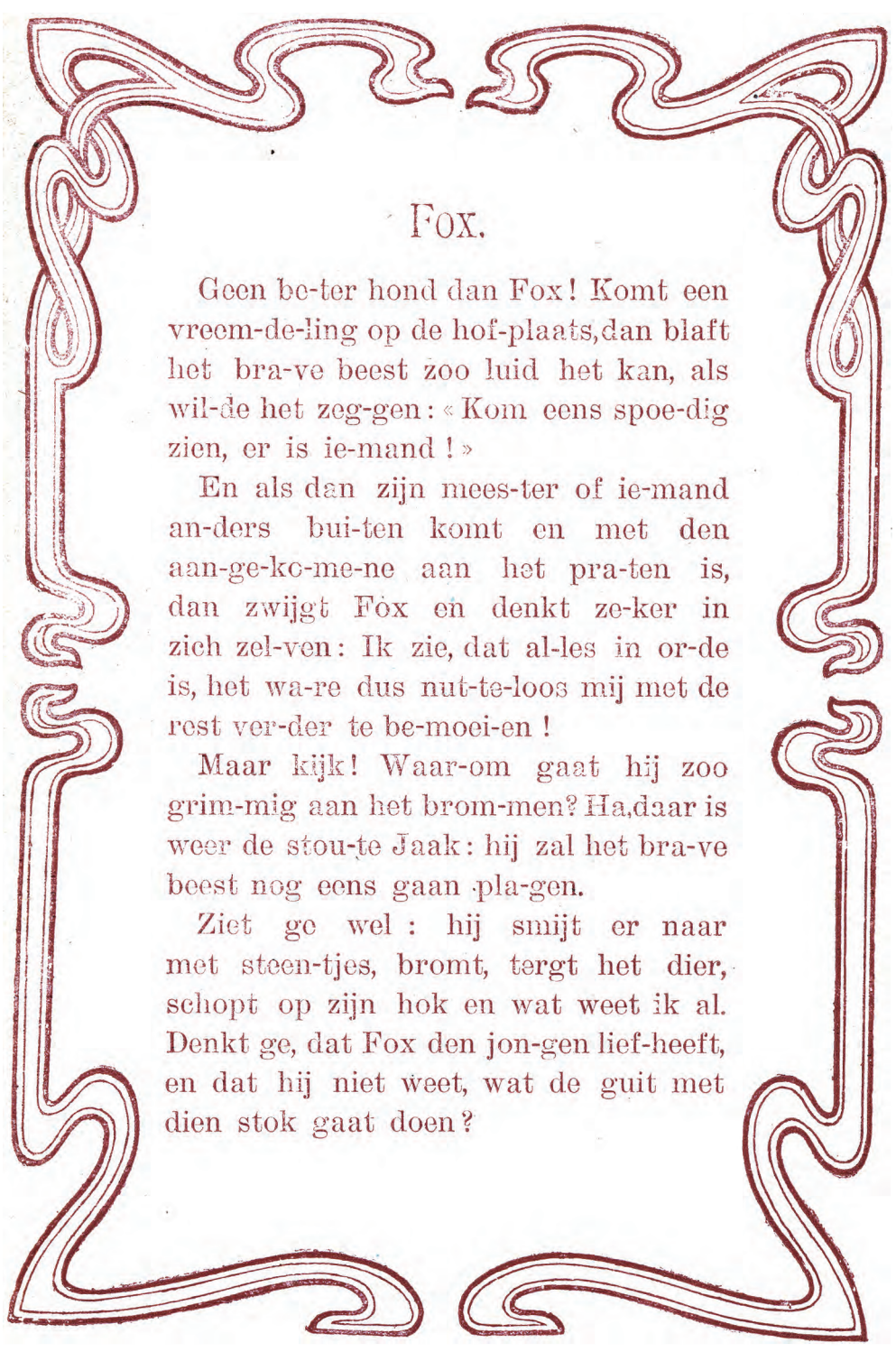
DE DIERENPLAGER EN DE
DIERENVRIENDIN

DE DIEREN .SCHENKEN
LIEFDE VOOR WEDERLIEFDE

Jaak komt al weer met een' stok
Naar den goe-den Fox zijn hok.

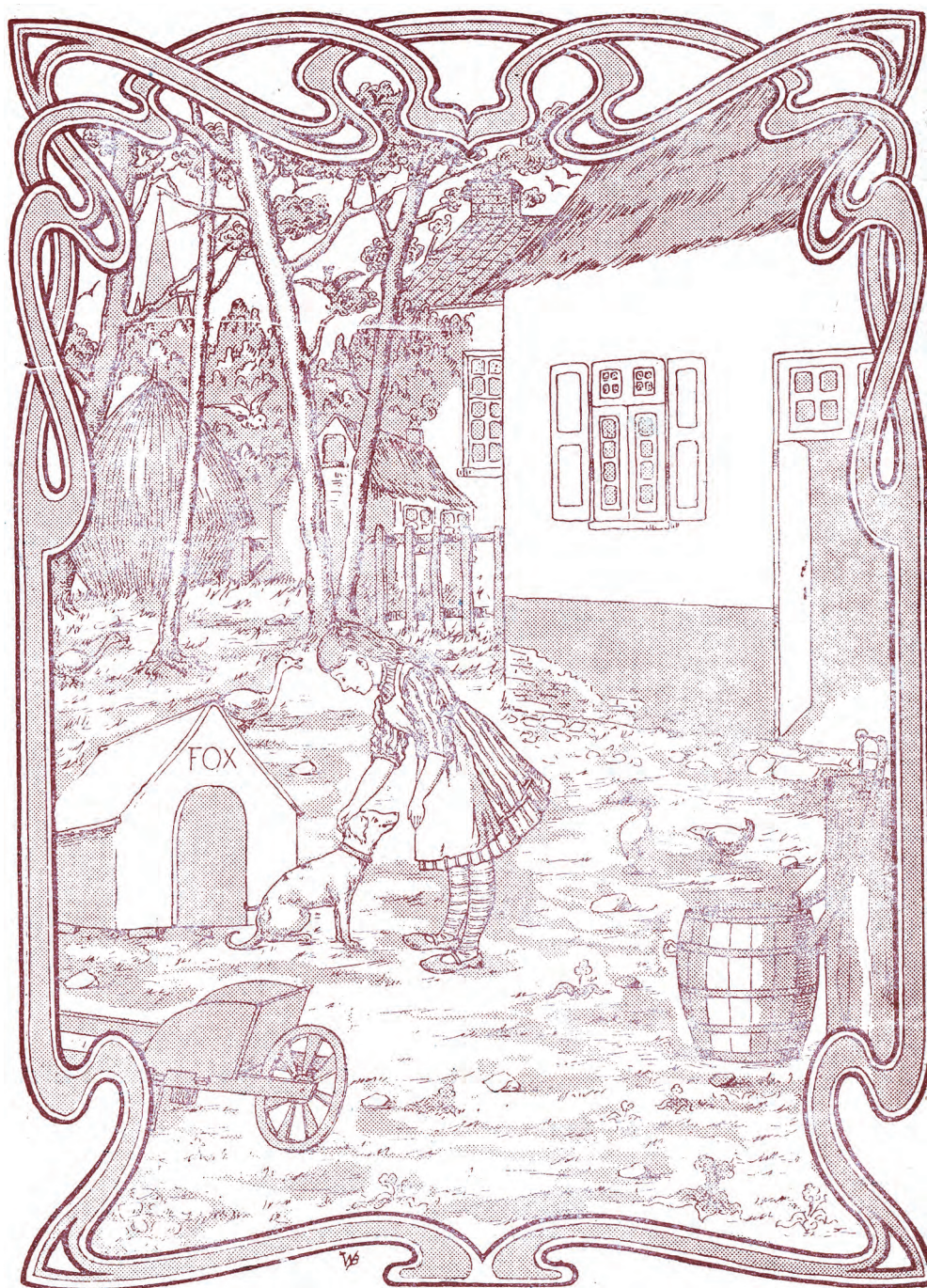
Fox.

Geen be-ter hond dan Fox! Komt een vreem-de-ling op de hof-plaats, dan blaft het bra-ve beest zoo luid het kan, als wil-de het zeg-gen: « Kom eens spoe-dig zien, er is ie-mand ! »

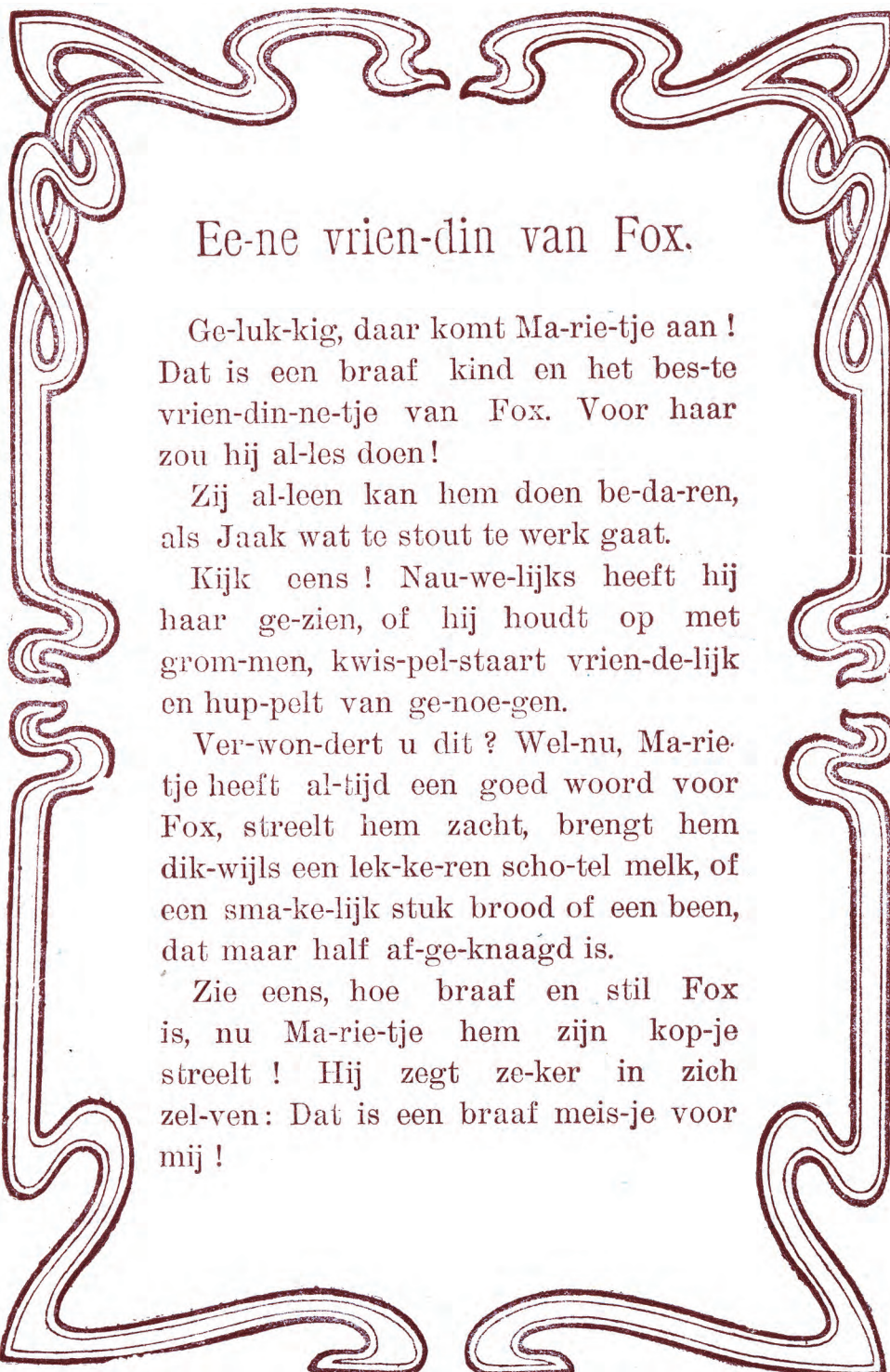
En als dan zijn mees-ter of ie-mand an-ders bui-ten komt en met den aan-ge-ke-me-ne aan het pra-ten is, dan zwijgt Fox en denkt ze-ker in zich zel-ven: Ik zie, dat al-les in or-de is, het wa-re dus nut-te-loos mij met de rest ver-der te be-moei-en !

Maar kijk! Waar-om gaat hij zoo grim-mig aan het brom-men? Ha, daar is weer de stou-te Jaak: hij zal het bra-ve beest nog eens gaan pla-gen.

Ziet ge wel: hij smijt er naar met steen-tjes, bromt, tærgt het dier, schopt op zijn hok en wat weet ik al. Denkt ge, dat Fox den jon-gen lief-heeft, en dat hij niet weet, wat de guit met dien stok gaat doen?

Miet-je komt ge-luk-kig bij,
En maakt weer het hond-je blij.

Ee-ne vrien-din van Fox.

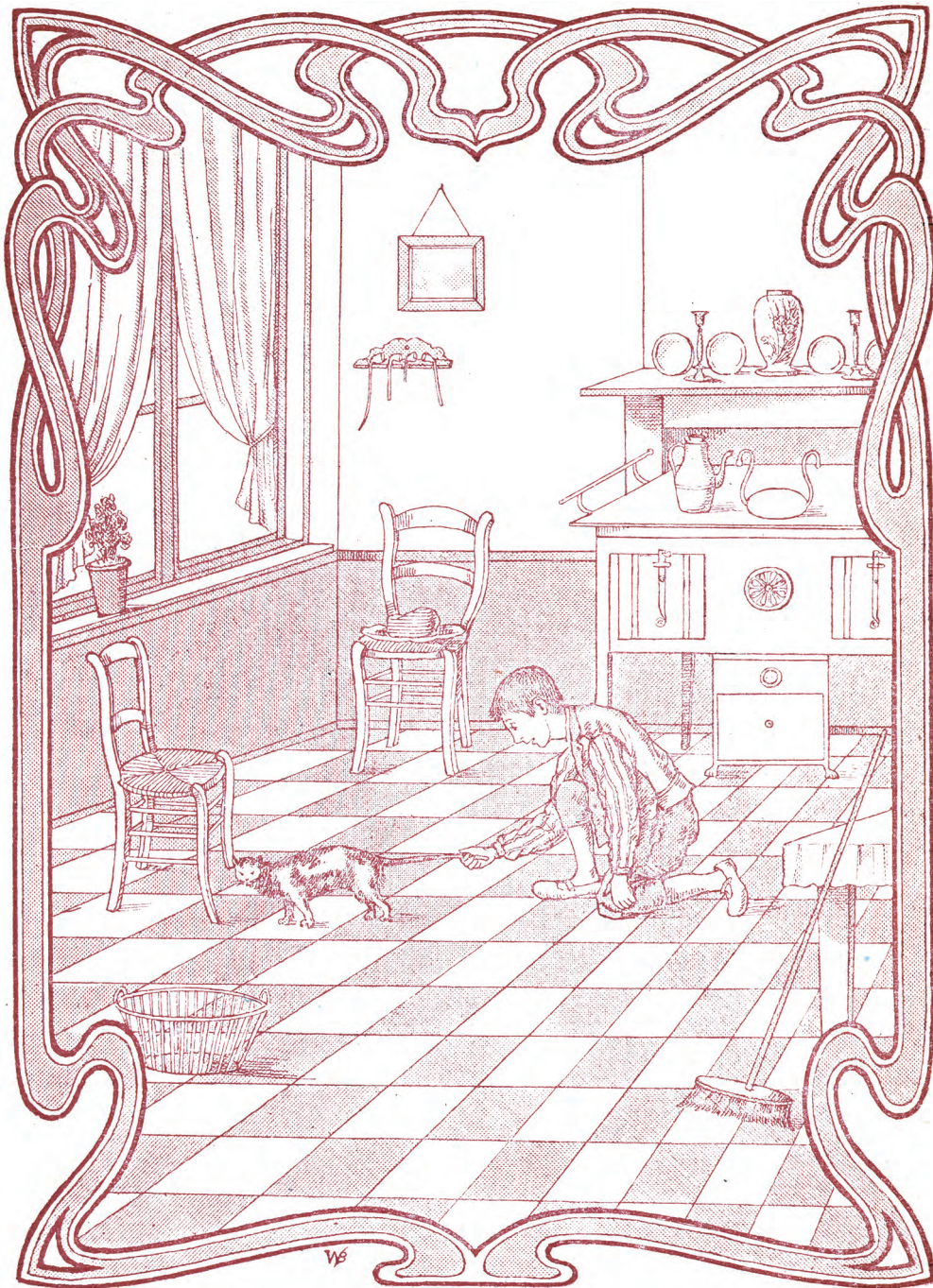
Ge-luk-kig, daar komt Ma-rie-tje aan !
Dat is een braaf kind en het bes-te
vrien-din-ne-tje van Fox. Voor haar
zou hij al-les doen !

Zij al-leen kan hem doen be-da-ren,
als Jaak wat te stout te werk gaat.

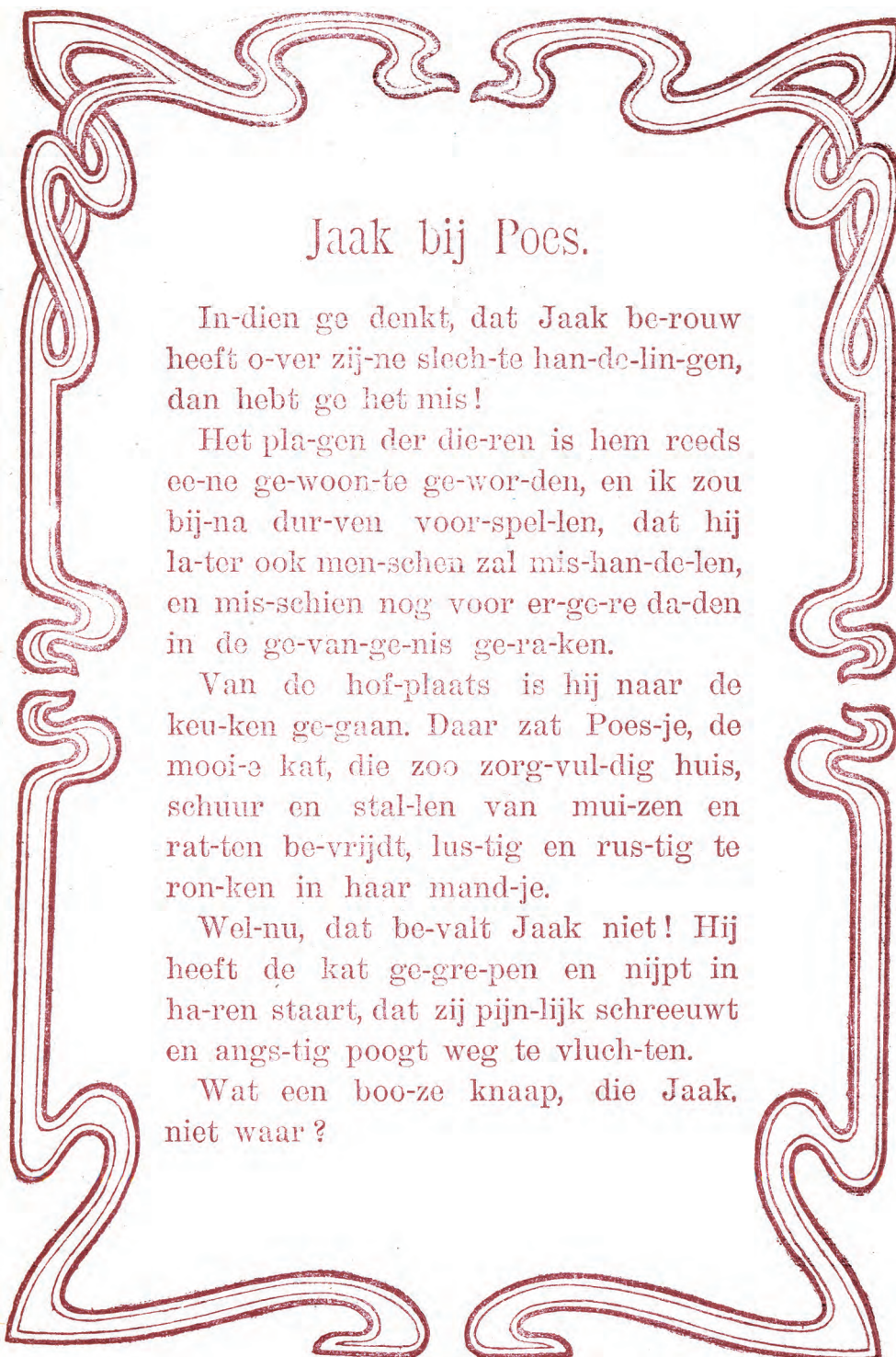
Kijk eens ! Nau-we-lijks heeft hij
haar ge-zien, of hij houdt op met
grom-men, kwis-pel-staart vrien-de-lijk
en hup-pelt van ge-noe-gen.

Ver-won-dert u dit ? Wel-nu, Ma-rie-
tje heeft al-tijd een goed woord voor
Fox, streelt hem zacht, brengt hem
dik-wijls een lek-ke-ren scho-tel melk, of
een sma-ke-lijk stuk brood of een been,
dat maar half af-ge-knaagd is.

Zie eens, hoe braaf en stil Fox
is, nu Ma-rie-tje hem zijn kop-je
streelt ! Hij zegt ze-ker in zich
zel-ven : Dat is een braaf meis-je voor
mij !

Boo-ze Jaak heeft nu de kat
Nij-pend bij den staart ge-vat.

Jaak bij Poes.

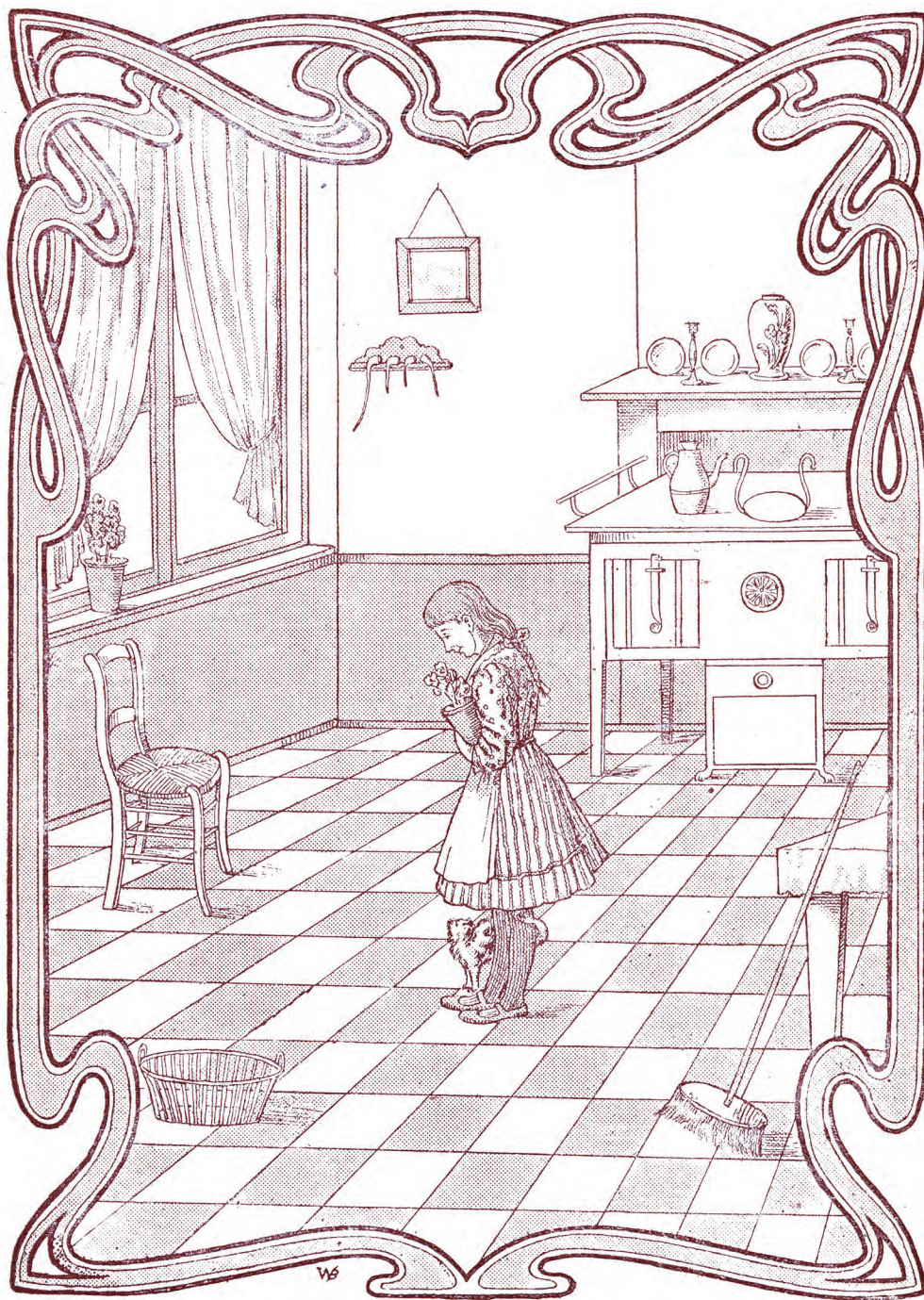
In-dien ge denkt, dat Jaak be-rouw heeft o-ver zij-ne slech-te han-de-lin-gen, dan hebt ge het mis!

Het pla-gen der die-ren is hem reeds ee-ne ge-woon-te ge-wor-den, en ik zou bij-na dur-ven voor-spel-len, dat hij la-ter ook men-schen zal mis-han-de-len, en mis-schien nog voor er-ge-re da-den in de ge-van-ge-nis ge-ra-ken.

Van de hof-plaats is hij naar de keu-ken ge-gaan. Daar zat Poes-je, de mooi-e kat, die zoo zorg-vul-dig huis, schuur en stal-len van mui-zen en rat-ten be-vrijdt, lus-tig en rus-tig te ron-ken in haar mand-je.

Wel-nu, dat be-valt Jaak niet! Hij heeft de kat ge-gre-pen en nijpt in ha-ren staart, dat zij pijn-lijk schreeuwt en angs-tig poogt weg te vluch-ten.

Wat een boo-ze knaap, die Jaak, niet waar?

Pas is on-ze pla-ger heen,
Poes-je strijkt langs Miet-jes been.

Ee-ne vrien-din van Pocs.

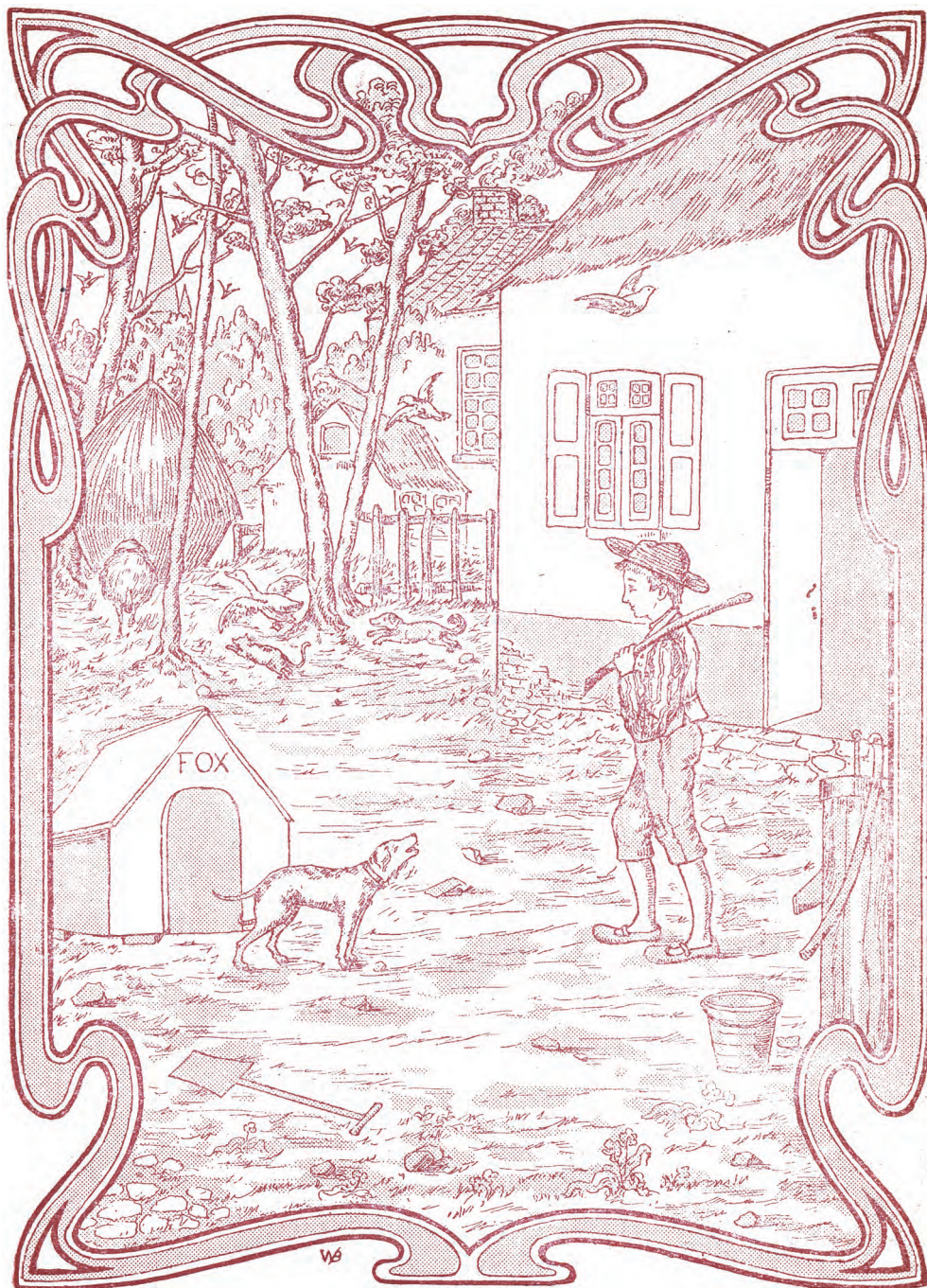
Het is als-of Ma-rie-tje het ge-ra-den had met wat boos in-zicht Jaak in de keu-ken ge-tre-den was ; want nau-we-lijks is hij be-gon-nen met het dier te doen lij-den, of Ma-rie-tje is daar, en met haast laat de stou-te Jaak het beest loo-pen.

Pas heeft Pocs Ma-rie-tje ge-zien, of zij springt naar haar toe, kijkt zacht-jes mau-wend naar haar op en streelt met rug en staart te-gen de bee-nen van het lie-ve kind, als scheen zij te zeg-gen :

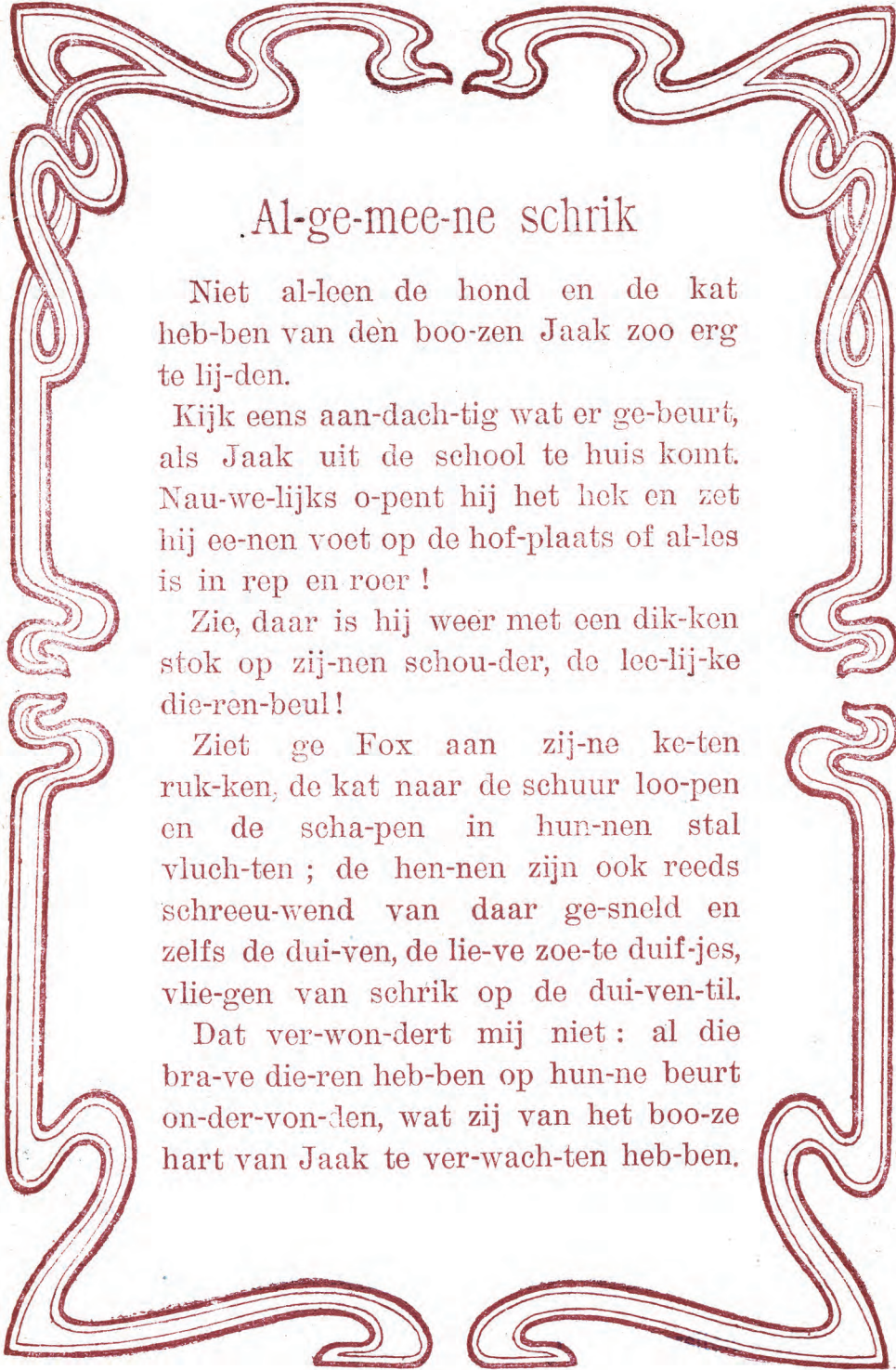
« Och, Ma-rie-tje, wat ben ik toch blij-de, dat ge spoe-dig hier ge-ko-men zijt ; an-ders zou ik weer veel te lij-den ge-had heb-ben ! »

Hoe ha-te-lijk is het, Fox en de kat, die zoo-veel dien-sten be-wij-zen, steeds te ter-gen.

Ge-luk-kig voor die goe-de die-ren, dat Jaak zulk een zoet zus-je heeft !

Stou-te Jaak komt nog een' keer
Met zijn' stok naar 't hond-je weêr.

Al-ge-mee-ne schrik

Niet al-leen de hond en de kat heb-ben van den boo-zen Jaak zoo erg te lij-den.

Kijk eens aan-dach-tig wat er ge-beurt, als Jaak uit de school te huis komt. Nau-we-lijks o-pent hij het hek en zet hij ee-nen voet op de hof-plaats of al-les is in rep en roer !

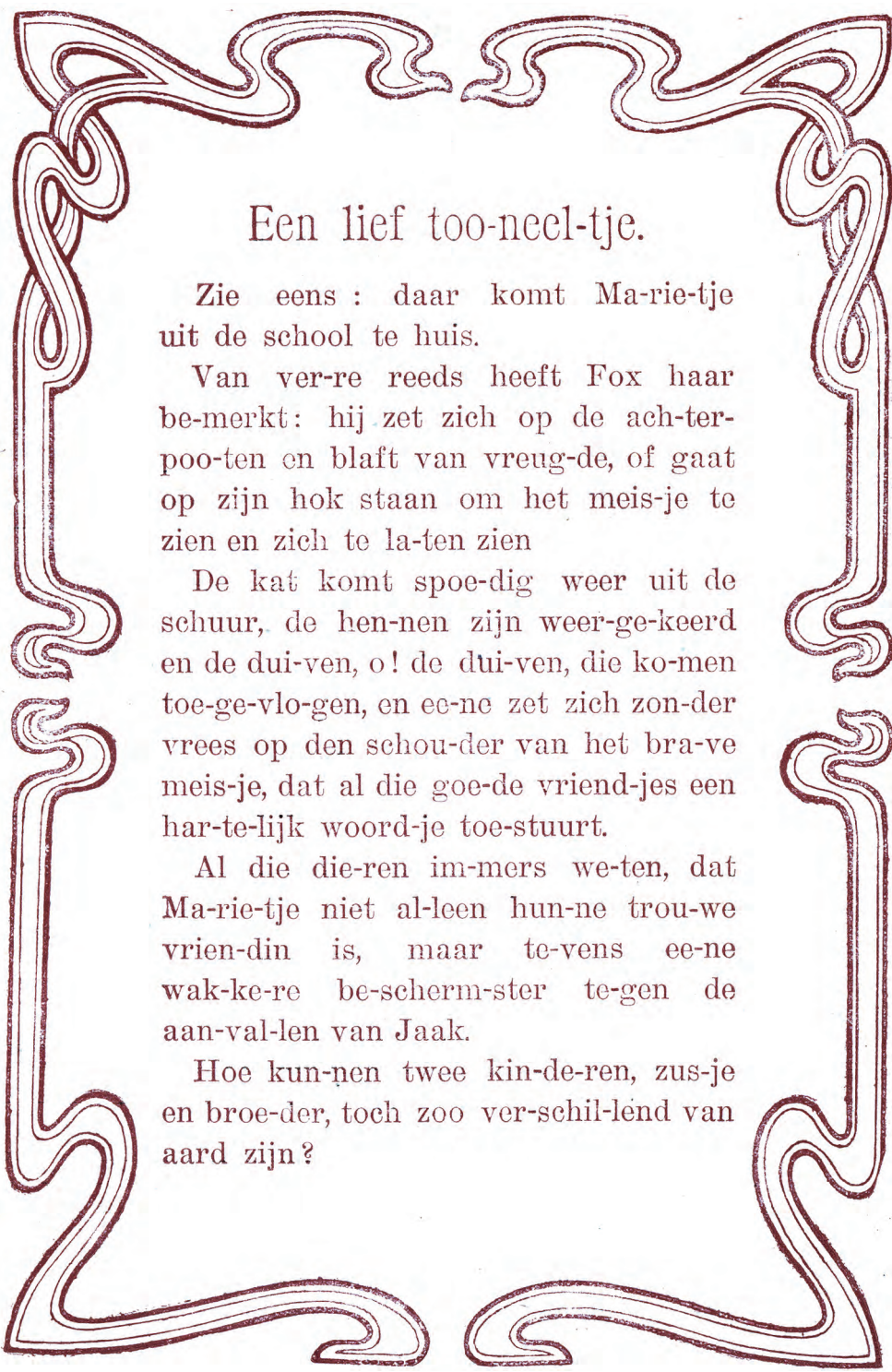
Zie, daar is hij weer met een dik-ken stok op zij-nen schou-der, de lee-lij-ke die-ren-beul !

Ziet ge Fox aan zij-ne ke-ten ruk-ken, de kat naar de schuur loo-pen en de scha-pen in hun-nen stal vluch-ten ; de hen-nen zijn ook reeds schreeu-wend van daar ge-sneld en zelfs de dui-ven, de lie-ve zoe-te duif-jes, vlie-gen van schrik op de dui-ven-til.

Dat ver-won-dert mij niet : al die bra-ve die-ren heb-ben op hun-ne beurt on-der-von-den, wat zij van het boo-ze hart van Jaak te ver-wach-ten heb-ben.

Nu zijn al de die-ren blij,
Want Ma-rie-tje komt er bij.

Een lief too-neel-tje.

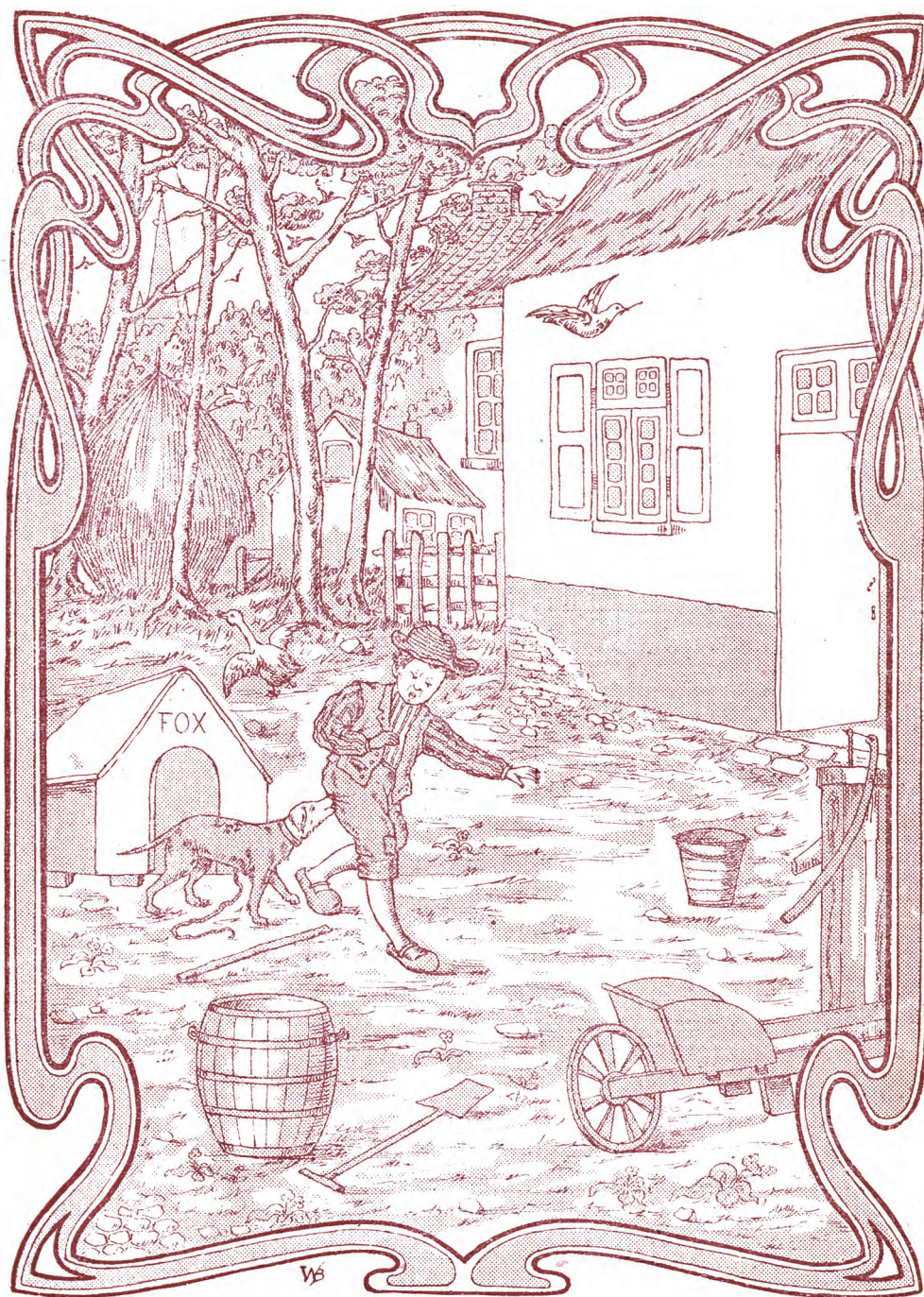
Zie eens : daar komt Ma-rie-tje uit de school te huis.

Van ver-re reeds heeft Fox haar be-merkt: hij zet zich op de ach-ter-poo-ten en blaft van vreug-de, of gaat op zijn hok staan om het meis-je te zien en zich te la-ten zien

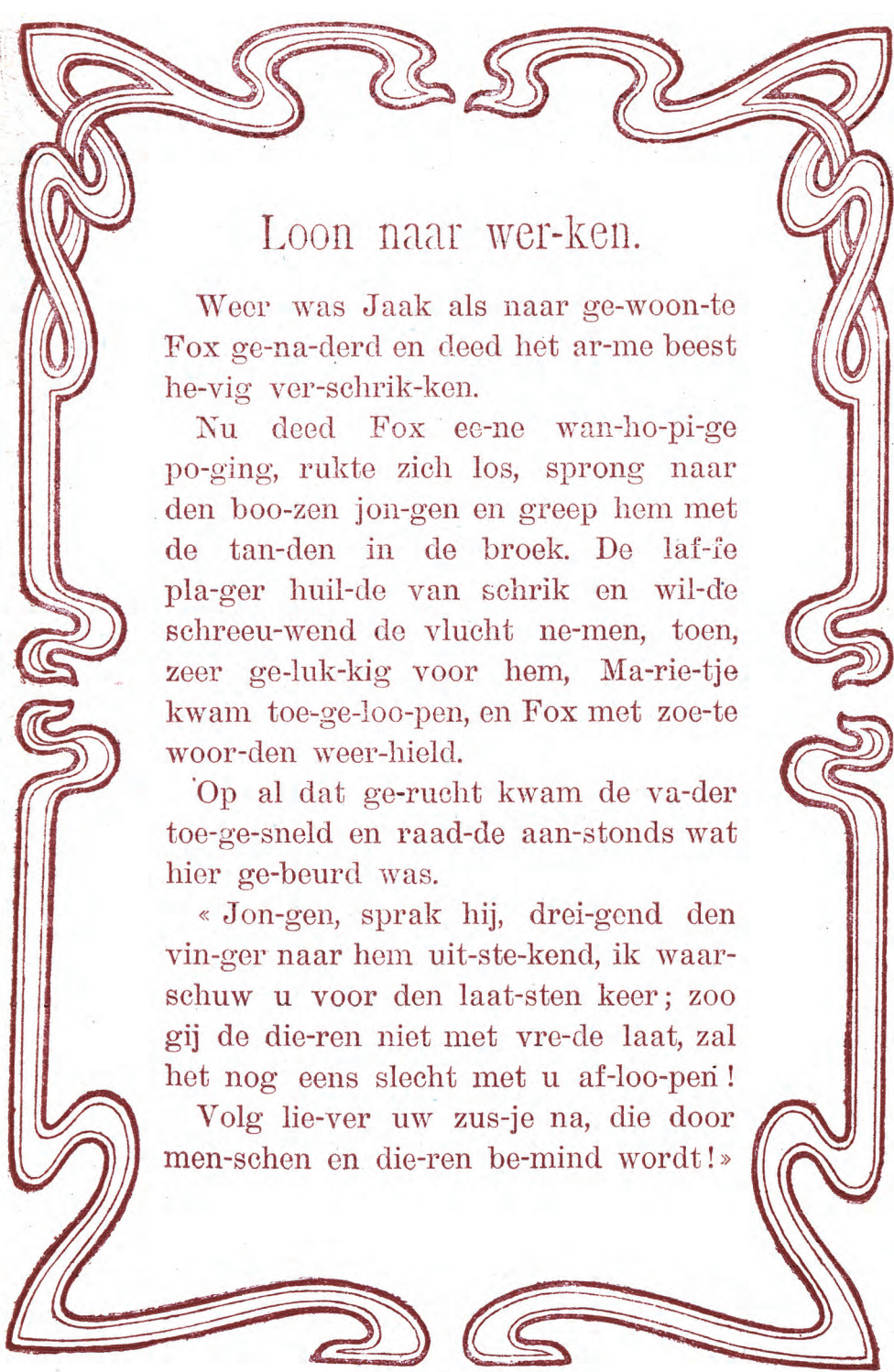
De kat komt spoe-dig weer uit de schuur, de hen-nen zijn weer-ge-keerd en de dui-ven, o! de dui-ven, die ko-men toe-ge-vlo-gen, en ee-ne zet zich zon-der vrees op den schou-der van het bra-ve meis-je, dat al die goe-de vriend-jes een har-te-lijk woord-je toe-stuurt.

Al die die-ren im-mers we-ten, dat Ma-rie-tje niet al-leen hun-ne trou-we vrien-din is, maar te-vens ee-ne wak-ke-re be-scherm-ster te-gen de aan-val-len van Jaak.

Hoe kun-nen twee kin-de-ren, zus-je en broe-der, toch zoo ver-schil-lend van aard zijn?

Dat is nu eens wel ge-past :
Fox heeft Jaaks-ken ook eens vast !

Loon naar wer-ken.

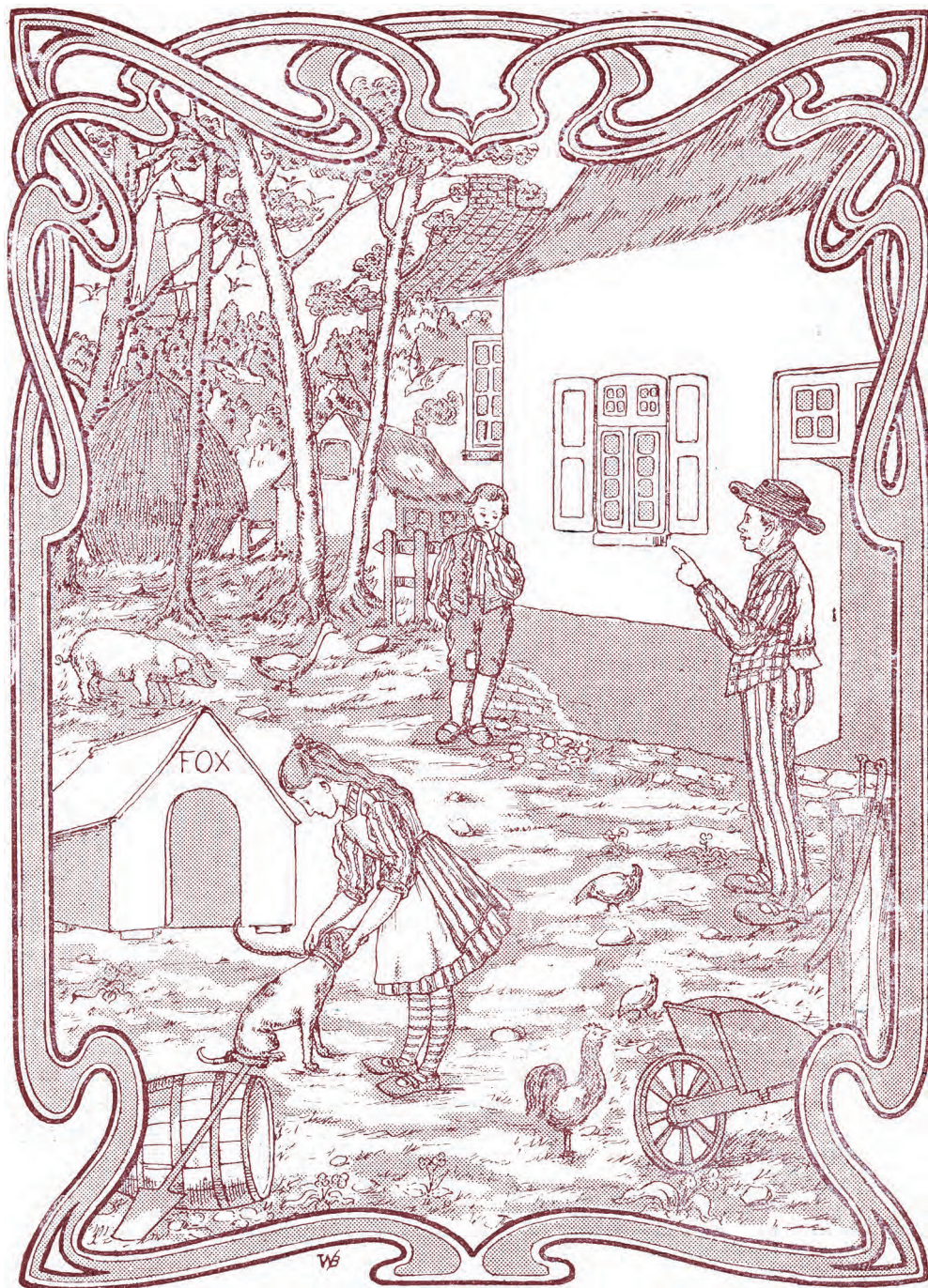
Weer was Jaak als naar ge-woon-te Fox ge-na-derd en deed het ar-me beest he-vig ver-schrik-ken.

Nu deed Fox ee-ne wan-ho-pi-ge po-ging, rukte zich los, sprong naar den boo-zen jon-gen en greep hem met de tan-den in de broek. De laf-ïe pla-ger huil-de van schrik en wil-de schreeu-wend de vlucht ne-men, toen, zeer ge-luk-kig voor hem, Ma-rie-tje kwam toe-ge-loo-pen, en Fox met zoe-te woor-den weer-hield.

Op al dat ge-rucht kwam de va-der toe-ge-sneld en raad-de aan-stonds wat hier ge-beurd was.

« Jon-gen, sprak hij, drei-gend den vin-ger naar hem uit-ste-kend, ik waar-schuw u voor den laat-sten keer; zoo gij de die-ren niet met vre-de laat, zal het nog eens slecht met u af-loo-pen!

Volg lie-ver uw zus-je na, die door men-schen en die-ren be-mind wordt!»

Jaak-je ! Fox heeft wel ge-daan :
Hebt ge nu de les ver-staan ?

EIGENDOM
VAN DEN
DRUKKER.
A. J. W.

